

نوستالژی دلتنگی برای شهدا و جدا ماندن از قافله‌ی شهیدان در اشعار قیصر امین پور، نصرالله مردانی، علیرضا قزوه

اکبر شاملو^۱، ناصر کاظم خانلو^۲، زهرا حوریان^۳

^۱ استادیار دانشگاه پیام نور

^۲ استادیار دانشگاه پیام نور

^۳ کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی

چکیده

دیدگاه نوستالژیک که به‌تازگی از روان‌شناسی وارد دنیای ادبیات شده، یکی از شاخه‌های آسیب‌شناسی روانی است. تقریباً تمام شاعران و هنرمندان در دوره‌های مختلف به غم غربت و دلتنگی‌های حاصل از آن پرداخته‌اند و با ابزارها و تعبیرهای شعری گوناگون آن را بیان کرده‌اند. در شعر معاصر به‌خصوص در شعر پس از دفاع مقدس، نوستالژی یکی از ابزارهای هنری بیان عواطف شاعران متعهد دوران دفاع مقدس است. در شعر این دوره تغییر نگرش و شیوه‌ی زندگی و اوضاع سیاسی-اجتماعی و کم‌رنگ شدن ارزش‌های دفاع مقدس، دلتنگی شاعران را نسبت به گذشته‌ی دور و نزدیک به‌ویژه دوران جنگ برمی‌انگیزد. در شعر پس از دفاع مقدس قیصر امین پور، علیرضا قزوه، نصرالله مردانی و ... از شاعرانی هستند که به بیان و بازتاب این حس در اشعارشان پرداخته‌اند. در تحقیق حاضر به بازتاب دلتنگی‌های این سه شاعر برای شهدا و جا ماندن از قافله‌ی شهیدان، تحلیل و بررسی شده است.

واژه‌های کلیدی: نوستالژی، نوستالژی جنگ، دفاع مقدس، شهدا

مطالعات ادبیات، عرفان و فلسفه

دوره ۵، شماره ۱، بهار ۱۳۹۸، صفحات ۱۴-۱